

برگزاری کلاس‌های درس به صورت مجازی، حواشی جالبی داشته است

مکتب آنلاین با اعمال شاقه!

داشت بچه محصل‌ها باید عوض قلم و خودکار، گوشی به دست می‌شدند و جای لایک کردن عکس‌های یهویی، پای حرف استاد و معلم‌شان کامنت می‌گذاشتند تا جایی که طی این مدت آموزش مجازی اهالی تحصیلی را با چالش‌های منحصر به فردی روبه‌رو کرد. همین هم باعث شد بعضی‌ها دوستش داشته باشند، عده‌ای به چالش‌ها غر بزنند و دست آخر گروهی آن را دستمایه شوخی قرار دهند.

امدادهای آسمانی هم کم نبود، سیل و بارش برف در شهرهای مختلف سنگ‌گذاشت و کاری کرد تا دانشجویها و دانش‌آموزها تعداد روزهای تعطیل‌شان یک‌پهلوی اساسی به روزهای تحصیلی‌شان بزنند، اما ضربه اساسی با پیدا شدن کرونا رقم خورد. خطر شیوع و ویروس همه را خانه‌نشین کرد؛ دیگر تعطیلی جواب نمی‌داد. مسؤولان این بار طرحی نو در انداختند: «برگزاری کلاس‌ها به صورت آنلاین و مجازی» این اتفاق شکل و رنگ تازه‌ای

از خصیصه‌های یک محصل اصیل ایرانی این است که پیش از شروع سال جدید، تعداد روزهای قرمز تقویم را بشمارد که مبادا به جمعه افتاده باشد تا با پیدا کردن هر کدام چشمانش از فرط خوشحالی برق بزنند و ته دلش قند آب شود. حوادث ۹۸ امروزهای قرمز تقویم سال تحصیلی را زیاد کرد. آلودگی هوا با تمام قوا ماموریتش را به پایان رساند،

روایسادات هاشمی

مجازیست

بی‌کلاسی نباشه ما آفلاینیم!

اما جدال بر سر حضور و غیاب دو سر دارد. به همان اندازه که معلم‌ها و استادها برای نگهداشتن بچه‌ها سرکلاس ابتکار به خرج می‌دهند دانشجویها و دانش‌آموزها هم برای دور زدن کلاس‌های مجازی ترفندهای خودشان را دارند. حمید دانشجوی کارشناسی مدیریت است و می‌گوید: «برای خیلی از استادها حضور و غیاب اهمیت ندارد، برای بعضی‌ها هم چرا! مثلاً من برای فهمیدن احوال بچه‌ها موقع کلاس‌های مجازی کافی‌ست استوری‌ها را چک کنم، یکی پای لپ‌تاپ دراز کشیده، یکی همزمان از تلویزیون فیلم سینمایی تماشا می‌کند! گاهی هم برای استادهایی که زیادی سختگیرند طی این مدت بپا گذاشتیم مثلاً اگر استاد یک‌دفعه بچه‌ها را صدا کند یکی دو نفر همیشه هستند که بیایند و در گروه‌های پیام‌رسان به بچه‌ها خبر بدهند.» سمانه دانش‌آموز پایه دهم است و می‌گوید: موقع فرار از کلاس‌های مجازی یکی از روش‌هایی که به کار می‌گیرد استفاده از امکان «زمان‌بندی» پیغام است، یعنی طی آن مدت زمانی که نیست پیامی به صورت خودکار در گروه ارسال می‌شود که نشان می‌دهد او در کلاس مجازی حضور دارد.

تدریس مجازی باکت و زیرشلواری

«بچه‌ها نمای قدی‌ام را سرکلاس ندارند، برای همین از شما چه پنهان جلوی دوربین کت رسمی می‌پوشم یا زیرشلواری!» این بخشی از حرف‌های یکی از استاد‌های رشته علوم اجتماعی است، کسی که از توصیفش می‌شود فهمید که چطور زلف «کار در کلاس» و «کار در خانه» را گره زده، خودش می‌گوید برگزاری کلاس‌های مجازی درست شبیه همین قابی است که تعریف کرده، یک ترکیب عجیب و غریب! دکتر احمدی معتقد است برگزاری کلاس‌های مجازی با همه سختی‌هایش یک تجربه جدید است، او می‌گوید کاربران دانشگاه‌هایی که پیش از این تجربه پذیرش دانشجویهای غیرحضوری و کلاس‌های مجازی را پشت سر گذاشته، راحت‌تر بوده‌اند. امکانات دانشگاه‌ها هم با یکدیگر متفاوت است چه از نظر در اختیار داشتن تجهیزات مثل تخته و قلم نوری، چه از نظر استفاده از سامانه و نرم‌افزارهای مختلف. به عنوان مثال تعدادی از دانشگاه‌ها از یک سامانه یادگیری الکترونیکی به نام LMS استفاده می‌کنند و تعدادی دیگر از نرم‌افزار آموزشی به نام Adobe connect که هر کدام اینها شرایط برگزاری یک کلاس آموزشی را برای محصل‌ها فراهم می‌کنند.

دقت کنید، اینجا خانواده نیسته!

وقتی با شاگرد‌ها و معلم‌های مختلف درباره تجربه آموزش مجازی‌شان حرف می‌زنیم. متفق‌القول همگی درباره حضور محسوس و نامحسوس خانواده‌ها در کلاس‌های درس برایمان حرف می‌زنند. حضوری که در بیشتر مواقع برای دو طرف دردسرساز شده. خانم مجد که معلم پایه ابتدایی است برایمان این‌طور توضیح می‌دهد: «بچه‌های من چون مقطع دبستان هستند اکثراً با گوشی‌های مادرشان سرکلاس حاضر می‌شوند و یکی از معضلاتی که خیلی از معلم‌ها شاید این روزها به آن دچار باشند دخالت مادرها یا سختگیری بیش از اندازه آنهاست، شاید قبلاً که رابطه دودار بود و سواس هم کمتر بود و ما هم چالش نداشتیم»، اما حضور خانواده‌ها سرکلاس‌های مجازی به همین ختم نمی‌شود تا جایی که گاهی سرو صداهای محیط، کار دست دو طرف می‌دهد، حالا می‌خواهد پیچیدن صدای دعوی پدر و مادر حین روخوانی فرزندشان از کتاب در گروه کلاسی باشد یا استادی که می‌گوید سرو صدای دختر بچه چهارساله‌اش آنقدر زیاد است که موقع تدریس یکی از مباحث مهم ترمودینامیک دانشجویها را به شیطن‌ت وادار کند که بپرسند: «استاد این صدای کیه؟»

ستاد مبارزه با آفلاین‌های آنلاین‌نما

این خاصیت دوران تحصیل است، طوری که می‌تواند از هر دانشجو طفل گریزیایی بسازد که با زدن تیک «حاضر» کنار اسمش برای فرار راهکارهای مختلف را امتحان کند. برای همین هم هنر پیچاندن و دور زدن کلاس حتی در شرایط مجازی هم برای بچه محصل‌ها حکم قانون پایستگی انرژی را دارد؛ هیچ وقت تمام نمی‌شود، بلکه از حالتی به حالتی دیگر تبدیل می‌شود. دکتر رسولی، استاد رشته مهندسی مکانیک است. قبل از این‌که با او حرف بزنیم خیال می‌کردیم دور زدن کلاس‌های درس در شرایط مجازی چند برابر آسان‌تر از کلاس‌های حضوری است، اما او می‌گوید اساتید برای مقابله با این موضوع ترفندهای خاص خودشان را دارند. «تا جایی که من اطلاع دارم دانشگاه‌ها بسته به سامانه، نرم‌افزار یا پیام‌رسانی که دارند، انتخاب می‌کنند برای حضور در کلاس‌ها صدا و تصویر افراد حاضر را داشته باشند یا تنها به آنلاین بودن و چراغ روشن بسنده کنند. من خودم جزو آن گروهی هستم که غیبت دانشجویان را به غیرقابل موجه است به همین خاطر برای این‌که مطمئن باشم بچه‌ها سرکلاس هستند یا نه؟ مثلاً یک‌دفعه وسط کلاس از بچه‌ها سؤال می‌کنم چه کسانی آنلاین‌اند؟ آنهایی که باشند همان دقیقه جواب می‌دهند آنهایی هم که درس را دور زده باشند مشخص می‌شوند» یا یکی از معلم‌های مدرسه می‌گوید برای جلوگیری از فرار بچه‌ها آزمونک‌های ناگهانی و بی‌خبر برای بچه‌ها پیش تعریف کرده طوری که برای جواب دادنش ۵ الی ۱۰ دقیقه فرصت دارند که حضور خودشان را ثابت کنند و به سؤالات جواب دهند.

اندر احوالات کاربران «باکلاس» فضای مجازی

شوخی و خنده محصل‌ها در توئیتر هم گل کرد و درباره کلاس‌های مجازی و آنلاین اظهارنظرهای مختلفی کردند که بخش زیادی از آنها طنز بود! بعضی از این نظرات را در این جای‌رای‌تان جمع کردیم: پس‌زاگرس: می‌خوام وقتی بزرگ شدم به نیکسان بخرم پشتش بنویسم عاقبت آفلاین شدن سرکلاس مجازی. مرگان: سرکلاس مجازی، یکی از بچه‌ها گفت: خانم من از فردا نمی‌تونم تو کلاس شرکت کنم، پرسیدم: چرا؟ گفت: همسایه مون سربازه فردا مرخصی‌اش تموم می‌شه می‌ره وای فایشنو خاموش می‌کنه.

سامانه شاد را برای کلاس‌های مجازی داده یکی از مشکلاتی که ما طی این مدت با آن رو به رو بودیم فارغ از بحث حجم و سرعت اینترنت سرگردانی بین پیام‌رسان‌های مختلف بود. از طرفی این اتفاق باعث می‌شد تا اینترنت و گوشی به بهانه درس زیر دست بچه‌های کوچکی قرار بگیرد که به اقتضای سن‌شان هنوز برای این حجم از دسترسی به اطلاعات و مطالب مختلف در فضای اینترنت آمادگی لازم را ندارند. موضوعی که اگر از کنترل خارج شود در زمینه تربیت بچه‌ها هم می‌تواند تأثیرات قابل توجهی بگذارد. برای همین فکر می‌کنم پشت سرگذاشتن کلاس‌های مجازی تجربه خوبی بود، اما همچنان کارهای زیادی در این حوزه انجام نداده ایم و راه‌های زیادی را رفته‌ایم.

در خدمت و خیانت کلاس‌های مجازی

برگزاری کلاس‌های آنلاین طی این مدت برای اهالی تحصیل پر از نکات مثبت و منفی بود. برای همین هم خیلی‌ها وقتی از آن حرف می‌زنند از خوبی‌هایش غافل نمی‌شوند؛ از این‌که نداشتن قید زمان و مکان در دنیای مجازی باعث شده تا هر وقت که فرصت داشتند برای یادگیری دروس به فایل‌های صوتی معلم و استادشان یا جزوات رجوع کنند، یا در هزینه‌های کاغذ یا رفت و آمد از راه دور و نزدیک صرفه‌جویی کنند؛ اما این همه روی سکه آموزش مجازی نیست. به همین خاطر وقتی پای حرف‌های معلم‌ها و شاگرد‌ها می‌نشینیم هر کدام از درد دل‌ها و مشکلاتشان هم برایمان می‌گویند. خانم امیری یکی از معلم‌های مقطع ابتدایی است که در این باره می‌گوید: «کلاس‌های حضوری به خصوص برای بچه‌های دبستانی باعث بالاتر رفتن تمرکز و جواسه‌شان موقع یادگیری می‌شود؛ با این‌که آموزش و پرورش قول راه‌اندازی

مرثیه‌ای برای آنلاین‌های دوست‌داشتنی!

«آنلاین باش!» در همان روزهای اولیه قرنطینه تبدیل شد به عبارتی برای توصیف آنهایی که کمتر با تکنولوژی و فضای مجازی که مهمان ناخوانده زندگی همه ما شده. اما آنلاین‌های دنیای آموزش شرایطشان فرق می‌کند، شاید بعضی‌هاشان سن و سال بالاتری داشته باشند، شاید برای‌شان کار با این ماسماسک‌های جیبی چندان راحت نباشد، اما همه‌شان حالا درگیر این فضا شده‌اند و دغدغه مهم‌ترشان اینترنت و گوشی بچه‌های‌شان است. دغدغه‌ای که بعضی از همین معلم‌ها را به روستاهای دورتری که این دسترسی‌ها را ندارند، می‌کشاند. علی حسین چام یکی از همین معلم‌هاست و دانش‌آموزانش به گوشی هوشمند و اینترنت دسترسی ندارند، به همین دلیل روزانه ۵۰ کیلو متر با هزینه شخصی تا روستاهای بُرج جاپازان، جاپازان کهنه، سپاهگل و امام رضا از توابع شهرستان امیدیه می‌رود تا بسته‌های آموزشی که خودش تهیه کرده را به آنها برساند.

آش خورهای توئیتری بخوانند!

دنبال کنید و نه او شما را دنبال کند! برای همین به حساب کاربری آن شخص رفته او را بلاک و بعد از حالت مسدودی خارج می‌کنید! کوتاه! منظور از QUOTE، ریتوییت است با این تفاوت که این ریتوییت همراه با کامنت است، یعنی یک نوشته بالای توئییت اصلی قرار می‌گیرد. فیوزدن FAVORITE است که در توئیتر بجای لایک خودمان استفاده می‌شود! این آموزش‌های توئیتری برای کارکشته شدن شما در شماره‌های بعدی مکتب‌خونه هم ادامه دارد!

حتماً شما هم بعد از ساخت حساب کاربری توئیتر و چرخ زدن در فضای آن با اصلاحاتی روبه‌رو شده‌اید که تا بحال به گوشتان نخورده و مثل سربازی که تازه به پادگان رفته گنگ و مبہوت به اصلاحات سربازان قدیمی‌تر گوش می‌دهد! توئیتر در ایران نسبت به شبکه‌های اجتماعی دیگر مخاطبان کمتری دارد، اما به گفته کارشناسان از نظر محتوا پیشرو به حساب می‌آید. در مکتب‌خونه امروز برخی از اصلاحات توئیتری را به شما آموزش می‌دهیم تا از کارکشته‌های این شبکه اجتماعی عقب نمانید! **لاک شدم!** قطعاً شما در بین دوستان و دنبال‌کننده‌هایتان اشخاصی را داشته‌اید که حسابشان لاک شده باشد! منظور از لاک (LOCK) قفل

